EPOCA 3.ª ANY VII.—BATALLADA 329 BARCELONA 20 DE MAIG DE 1876.

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIO
LLIBRERÍA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20
BARCELONA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

PREU DE SUSCRIPCIO
—
FORA DE BARCELONA
—
Espanya trimestre. . . . 8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 »
Estranger. . . . . 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ARTICLE 11

Barreja religiosa

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte 2012

MITJA FIGA Y MITJ RAHIM.

Hi há al mon tipos molt estranys.

Un ne coneixia jo, pare de un amich de infancia, 'l qual tenia la costum de donarli no més que á mitjas tot quan l' hi demanava.

Volia dos quartos y n' hi donava un no mes: necessitava uns pantalons y l' hi comprava una ermilla: tenia gana per cruspirse un plat d' escudella y no n' hi posava mes que mitj.

Aixó si, si tenia de donarli un parell de castanyas, no hi havia exemple de haverlo deixat passar may per la meytat: las hi donava sempre totas dugas.

* * *

Mes tart hi conegut gent que si se 'ls dona 'l dit volen pendre's lo bras.

Pero, siguém franchs: n' hi conegut que havent de donar lo bras, no volen donar res mes que 'l dit.

Aixó es com alló d' aquell avaro que cuidava un malalt. Lo metje va encomanarli que l' hi donés una xicra de medicina cada hora. La medicina era cara, y al avaro vá dóldreli 'l despilfarro, y en lloch de una xicra vá donarni una cullerada.

A las cinch ó sis horas moria 'l malalt, que ab aquell remey, seguint las órdres del metje, s' hauria aliviat.

Va morir y va quedar l' ampolla casi plena de medicina.

La medicina sobrant no va servirli de res al avaro, y 'l malalt ja no la va necessitar, després de pagar ab la vida la tacanyería del sèu enfermer.

* * *

Aixó de donar la meytat de lo que 's necessita, es fill del carácter de certas personas, y arriva á constituir tot un sistema.

Y no 's pensin un sistema de res; parlo de un sistema polítich fet y dret. un sistema polítich complert, sense faltarhi un punt ni una coma.

Y encara 'ls dirè mes.

A n' aquest sistema tant estrany com vulgan, per mes estrambótich que 'ls sembli, vostés hi están subjectes, y jo també, é hi están, finalment, tots los espanyols.

* * *

Vè l' qüestió de Hisenda.

L' estat tè l' obligació de pagar tot lo cupó, com jo que he enmatllevat diners tinch la de pagar tot l' interés estipulat.

Donchs lo Sr. Salaverria, qu' es un gran home, supuesto que passará per tot menos per posarse cap pedra al fetje, comensa per dir:—Ja 'u veurán, acreedors: prenguin un xiquet de paciencia, per are no 'ls pagaré res, y si tenen gana, per fer boca, entretínguinse rosegantse 'ls punys, que després ja 'u arreglarém.

—¿Y que 'ns donará després? preguntan aquets obrint plens d' assombro uns ulls com dugas taronjas.

—Després ja cobrarán.

—¿Cobrarém tot lo cupó?

—Fugin de aquí, homes, no sigan gats. Vaja, y no parlém mes, després los pagaré ab una meytat: per cada tres duros, rebe-rán trenta rals... Y que no repliquin, perque si remenan massa 'l bassal, jo no 'ls puch respondre de surtirne ab l' aygua clara.

—Y esclamo jo.—Nada, consólinse pensant qu' están en plena política de lo que en castellá se 'n diu *política del justo medio*.

* * *

Cánovas fá 'l mateix.

¡*Abaix los fueros*! crida tot lo país, al terminar la guerra. Las provincias vascongadas se quedan ab l' arbre de Guérnica, qu' es la qua d' aquellas provincias, entre las camas. Treure 'ls fueros llavors, no costa mès qu' esborrarlos ab un cop de ploma.

¿S' han tret? Cá, barret, ó millor, ¡Cá boina!

S' han cridat reunions y reunionetas, s' ha tractat y contractat: lo gobern ha volgut mitj tréure'ls y mitj conservarlos: los comisionats los volian tots enters: lo país tots á fora, y aixís ni 'l país, ni las provincias han quedat contents.

* * *

¡Llibertat religiosa!

Los uns que ha de ser llibertat complerta de cultos. Los altres que ha de ser rigurosa unitat católica. Los uns que ha de ser blanch, los altres negre.

Vè 'l gobern, venen las corts que per dir que sí, se pintan solas y ni llibertat, ni unitat, ni *chicha ni limonà*, ni blanch ni negre. Tot se conjurá creant un terme mitj, una especie de color de cendra que 's titula *tolerancia religiosa*.

Y vejin, després de la mescla, tenim que ni 'ls neos ni 'ls lliberals están contents.

Los uns volian aygua, los altres volian vi, y 'l gobern los dona á tots aygua y vi, si 's plau per forsa.

* * *

Vostés dirán que aixó no es gobernar.

Y jo anyadiré:—Si aixó fos gobernar, á aquestas horas ja seria ministre d' Hisienda aquell pare de un amich mèu de infancia, que quan aquest necessitava uns pantalons, l' hi comprava una ermilla, y casi fora bó per president del consell de ministres aquell avaro, que donant al malalt una cullerada, en lloch de una xicra de medicina, á las sis horas va quedarse sense medicina y sense malalt.

P. K.

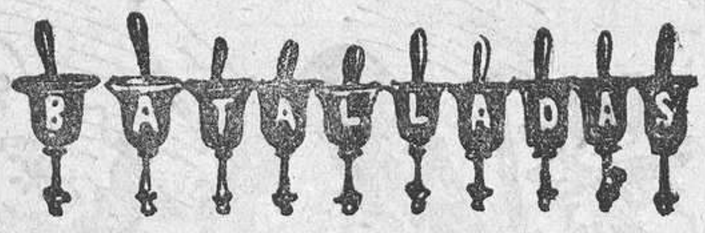

D. Joseph Cánovas del Castillo ha sigut nombrat director general de Hisienda en Cuba.

¡Quina breva!

Pero ¡qué millor breva que ser de la familia!

A Fransa 'l gobern continua aguantantse, y fins hi ha qui diu que posa arrels y tot.

¡Ah! es que l' arbre está regat ab lo suor produhit per quatre ó cinch anys d' angustia y de trevalls.

En Sagasta ha defensat á la democracia.

L' ha defensada ab aquell mateix calor ab que la falsifica, la destruheix y la nega quan arriba á ser poder.

De un tupé y de la paraula.
se 'n fá tot lo que se 'n vol:
de un tupè y de la paraula
y també de dos milions.

Los comissionats de las Vascongadas han romput ab lo gobern.

Volian la conservació dels fueros.

¿No 'ls ho vaig dir jo?

Será qüestió de donals 'hi 'l fueros y un tarrosset de sucre perque estigan bèn contents.

Un corresponsal del *Brusi* que 's firma ab l' única lletra que saben pronunciar los ases, ab la lletra A, diu que 'l últim discurs de 'n Castelar está plé de inexactituts históricas, que l' eloqüencia de 'n Castelar vá ser una papa; y que 'l Congrés acostuma á tenir massa paciencia pera tragarse discursos tant llarchs.

Al corresponsal que 's firma ab l' única lletra que pronuncian los ases, no l' hi direm més sino que la mél no s' ha fet per la boca dels idem.

Quaranta-vuit horas de temps vá donar l' arcalde par derribar una paret del Palacio real que amenassava ruina.

N' han passat mes de cent y la paret sembla dir: A veure qui s' atreveix á tocarme una pedra.

Fins que un dia caurá, aixafant al pobre que trobi á sota.

Per aquest cas, proposém que l' Ajuntament l' hi costeji uns magnífich funerals.

En un mateix dia se vota la tolerancia religiosa y 's rompen las negociacions ab los comissionats de las Vascongadas.

Hi ha dias de sort.

Dos aucells ab un tret y una patacada al ultramontanisme que rebrota.

Una enmienda presentada al Congrés demanant la ensenyansa primaria gratuita y obligatoria, ha sigut desetxada.

Si senyors, desetxada.

La majoría no vol que tothom sápiga de lletra.

Vaja, no faltava mes sino que tothom sapigués llegir los discursos de 'n Castelar.

¡Ah! Y 'ls de 'n Cánovas.

Lo Sr. Urgellés de Tovar ha ofert un premi á la societat «Amichs de la instrucció» pera ser adjudicat al mestre que haja patit mes.

Ja 'm sembla que 'l Jurat corre perill de tornarse sórt, si ha d' escoltarse l' historia de tots los mestres que 's presentin á reclamarlo.

De *El Solfeo* de Madrit:

«Conforme ja 'ls ho havia anunciat, lo Papa condemna la base 11ª y á tots los que la votin y regonegan.

«Vaja, donchs, Gobern: perdut per un, perdut per cent y un: que no 's pagui al clero; que 's proclami la llibertad de cultos y que si encare se las heuhen, al ménos que se las heguin per alguna cosa.

«Aixís com aixís, també tenim de condemnarnos.»

LA LLAGOSTA.

(PLAGA.)

«*Dies iræ*»
(Lo marqués de casa seva.)

Aquesta plaga per tot arriva
sens tení historia retrospectiva
segons se diu,
tan sols ne porta, mascle ó femella,
lo *dies iræ* sota l' aixella
per distintiu.

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte 2012

Pretenen varios que son avisos
l cel envia pels indecisos,
y tals rahons
fan que 's convencin personas rudas,
pera que firmin las consabudas
exposicions.

———

Altres suposan... pero ¡manias!
que si la tropa per companyías
la va á extirpar,
es que son carcas ab uniformes
mes alegórichs y mes contormes
pera triunfar.

———

Será 'l que siga; pero s' ignora
si la llagosta tirarém fora,
mes ¡aixó si!
ja hi há personas y personatjes
que van y venen y fan viatjes
ab aquest fí.

———

Diu que 'n Pavia l' hi ha dit que ¡basta!
altres se creuhen que ara 'n Sagasta,
—¡suposicions!—
com es un home tan campetxano,
per extinguirla n' etxará mano
de 'ls dos milions.

———

Tot son projectes de troná y ploure,
fins á Albacete n' hi há un qu' alça 'l coure,
gobernador,
y ha escrit un bando de gran efecte
que entre la trepa de aquest insecte
fará furor.

———

Mes ¡ay! no hi basta pendrehi candela,
la blanca pluma de la gacela
de 'n Balaguer!...
ideas bonas que recomano:
¿Y si posessin á n' en Moyano
dalt d' un pallér?

———

Pot ser mostrantlhi la lley d' imprenta...
y si per medi de aqueixa afrenta
no 'ns deixa en pau,
que la reventin ab un veneno
ó que l' hi dongan lo pa moreno
que fá 'n Candau.

———

Si aixó no prova, si encara 'ns birla,
busqueu *notables* pera cullirla
y ¡ella hi caurá!
pero:—¿si encara no deixa 'ls puestos?—
que hi tirin copias de 'ls presupuestos
¡no fallará!

BREU.

Madrit, Abril del 76.

REPICHS

S' ha obert l' Exposició de Filadelfia.

Cridan l' atenció general, segons telégramas que *La Campana* ha rebut de aquella ciutat, un nou sistema de teulas, per l' istil de las que 'ls capellans espanyols duhen al cap: una colecció de llagostas que duhen á las alas tots los versículs del evangeli: un article de 'n Mañé y Flaquer traduhit al llenguatje de la Patagonía; y una imatje de Barcelona en *pes*, representada per un retrato de cos enter del inolvidale marqués de Ciutadilla.

———

Dimars passat algun escándol y hasta alguna bofetada en lo teatro Principal.

¡No 'ls ho vaig dir!

Aquestas son las consecuencias de totas las guerras civils.

———

—¿Qu' es aixó? vá preguntar un foraster al veure 'l sortidor de la Plassa real.

—Res: un plat que per Nadal se rifa.

———

Davant de ca 'n Gilbert hi ha un pagés que acaba de arribar de Sant Sadurní 'l qual se mira 'l busson del correu ab dos pams de boca oberta.

—¡Ay, ay! que 's estrany aixó. Una bestia que 's menja las cartas: sembla un gos d' aygua. Are entench perque diuhen que las cartas no arriban may á puesto.

———

S' ha trobat un medi de emplear lo paper en sustitució de la fusta.

Diu que ja s' hi fabrican botas y que per cert surten molt bonas.

¿Volen jugars' hi qualsevol cosa que 'ls tenedors de la Denda encare 's queixarán?

Y aixó que tenen un magnífich medi de emplear los títols en una cosa útil.

———

Enfermetats regnants durant la present semana:

En lo Nort un gran contagi de *fueritis* aguda: s' ha fixat en los tenedors de la *Deuda* especialment una indigestó terrible de cupons que no poden pahir de cap manera: molts mals de cap per tot arreu: un atach als órganos vocals que 'ls priva fins de l' us de la paraula, en una gran part dels diputats de la majoría: síntomas d' anémia en la hisenda pública: y naixement de pedras al fetge de tots los espanyols, escepció feta de 'n Cánovas y en Salaverría.

———

Are s' ha descubert perque durant l' administració municipal del marqués de Ciutadilla, la policía urbana anava tant abandonada.

Lo senyor marqués, amant del nom que porta, diu que volia convertir la ciutat en una *ciutadilla*.

———

¿Qué 'ls semblan las tres gracias de la Plassa Real,

¿No reparan?

Están tristas, motxas, vesteixen de negre y van mitj despulladas.

Un digué al véurelas que semblavan senyoras d' altres tants mestres d' estudi.

———

—¿Qué hi fan aquellas tres senyoras dessota d' aquell parayguas?

—Qué no 'u veu: s' hi están.

—Pero ¿per qué? Si 'u fan pera no tornarse negras, adverteixi que ja 'n son mes que la mare del carbó.

—Ca, no: 'u fan perque l' aygua que cau del sortidor no las mulli.

———

Suposo que ja haurán vist las gorras novas que han estrenat los municipals.

¿Volen saber l' efecte que m' han produhit?

Donchs vingan á casa mèva, entrin al rebost, ménjense tot lo que trobin. Vagin al escriptori, endúguinse 'n tot lo tabaco que hi haja. Dúguinme al café, prenguin café, copa y puro de l' Habana y diguin que s' han descuidat lo porta-monedas á casa, y aquesta serie de gorras me causará mes bon efecte que las gorras dels municipals.

———

A tres ó quatre mestres de Burgos alegant que no havian anat á combregar aquesta última quaresma se 'ls ha tret del puesto que ocupavan.

¿Ho creuhen vostés que no hi haguessin anat?

Jo no. Me sembla que 'ls mestres deuhen anarhi may siga sino per menjar alguna cosa.

———

Se queixa 'l clero de Hnesca de que 'l paguin en calderilla.

Donchs jo per ferlo ¿no saben ab que 'l pagaria?

Ab rahons.

———

Trácta 's de restablir l' estanch de la sal.

Donchs á pesar de l' estanch, si 'ls números de *La Campana* logran ferlos passar una bona estona, considerin que ab tot y que la *sal* anirá cara, per xó també n' usarém com sempre.

———

En Pidalet ha presentat una proposició demanant la llibertat dels católichs á reunirse y associarse.

Aixó si qu' es demanar per vici.

Are mateix ja hi ha mes confrarias que sants.

* * *

Pero en Pidalet ab aixó 's proposa treure 'n facultats perque pugan restablirse 'l frares.

¡Oh santa religió!

Que vingan, que vingan aviat. Tot bon católich anyora ja aquells clatells molsuts qu' eran l' enveja dels carnicers y que han donat lloch á la coneguda frase de «*clatell de frare.*»

———

En Cánovas ha confessat en plé Congrés que la iutolerancia religiosa ha produhit l' indiferentisme religiós.

Una posta:

¿Quan hi posém, que si en lloch de confessarho al Congrés ho confessa al confessor, aquest no l' absol?

———

Lo bisbe Caixal ha fet renuncia de la mitra.

¿Quan s' ha acabat lo temps de anar á cassar volen dirme de que dimontris serveix l' escopeta?

* * *

Un Caixal que renuncia la mitra 'm fá l' efecte de un *caixal* que l' hi cauhen las puntas.

———

Liegeixo en lo *Pabelló nacional:*

«Nostres 221 representants (que han votat la base undécima) s' han tragat de una xuclada dotze sigles de unitat católica.»

Y després diga de un diputat que tè bonas tragaderas, y 'l fiscal de imprenta l' hi dirá á vosté que aixó es injuriós.

CANTARELLAS.

———

Vull regoneixe't tres gracias
com las de la Plassa real:
tu ets guerxa, xata y tens cara
color de ferro-colat.

B.

———

No 'm vingas pas ab mes fueros...
tractantne, tingas present
que 'ls comissionats de las vascas
y 'l gobern no s' han entés.

J.

———

Perque t' hi fet un petó
t' has posat enfutismada:
si no 'm vols dar llibertat,
dom al menos, *tolerancia*.

K.

———

Tú 'm demanas que cumpleixi
paraulas de casament?...
—Sistema Salaverria.—
Torna á passar l' any que ve.

P.

———

Surt sempre de mare 'l riu
quan la molta aygua 'l fa creixe,
y jo vaig sortir de mare
aquell dia que vaig neixe.

A. S. Ll.

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte 2012

CUENTOS

—¿Qué té donya Beatriz? preguntava á una senyora una séva vehina. La veig molt desmillorada. Me sembla que avuy no gasta massa bon color.

—Si, ja té rahó; pero torni al mitj dia y veurá si es bó ó si es dolent.

—¿Y perqué 'm fá torná al mitj dia?

—Perque ja hauré ensetat una capsa que me n' han dut de Paris qu' es superfino.

Aquell matí no s' havia pintat encare.

Acusada una criada de que quan baixaba á buscar vi, se 'l bevia, replicá:

—Es fals, senyora, no es possible siquera, y jo l' hi probaré.

—Mira, Carmeta, digué la mestressa si m' ho probas de una manera satisfactoria 't perdono.

—Donchs vaja: no me 'l bech quan baixo, que me 'l bech quan pujo.

La perdonaren y encare l' hi regalaren una copa.

Entenémnos: una copa entre cap y coll.

La policía posá má sobre un fulano d' antecedents poch satisfactoris.

—¿Hont está domiciliat? li preguntá 'l Jutge.

—En lloch, respon inmutable.

—Indiqui al moment quin es lo séu domicili.

—Rambla de Santa Mónica, arbre disset, branca tercera.

En una confiteria.

—Pesim una lliura d' aquets pastelets. ¿Quánt costa?

—Tres pessetas.

—¿Y d' aquestos altres?

—Lo mateix; tres pessetas.

—Donchs pésime 'n una lliura d' aquestos y deixo 'ls primers. Passiho bé.

—Dispensi; no ha pagat los pastels.

—¿No diu que costan lo mateix que 'ls primers? pues si tant valen los uns com los altres ab los primers que l' hi deixo pago 'ls segons que m' enduch.

EPIGRAMAS

L' altre dia 'l Lluiset
xicot guapo y bufonet,
molt amich de la Cristina,
volentli fé una joguina
va ferli un dols petonet.
Y la nineta ab veu alta,
criticant aquella falta,
digué:—Al menos en Joan
perque no 's conegui tant,
me 'n fá un á cada galta.

D. DE LA U. B.

Un estudiant de Tarrassa
té tractes ab una mossa
que 's diu Prudencia, y la bossa
l' hi escura, ab brillo y ab trassa.
Son pare diners l' hi envia
y al veure que á trotxe y motxe
los gasta:—«Al hospici ab cotxe,
anirás al millor dia:
«Tingas un poch de conciencia,
l' hi escribia 'l pobre gueto,
y aquestos diners que 't remeto
per Dèu, gasta'ls ab *prudencia*.

P. DEL O.

Foch, foch, ab véu espantosa
diu Macarro impacient
que costipat y jeyent,
quan demana alguna cosa
cap dilació no consent.
Corra, creyentlo fregit
la familia de 'n Macarro,
mes véu ab goig infinit,
que lo que vol lo malehit
no es mes que foch pèl cigarro.

A. LL.

SOLUCIONS

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

PROBLEMA ARITMÉTICH.—119 taronjas.

Han endavinat aquesta solució los ciutadans Escayola y altres, Tenedor de subvencions, G. M. J. Xiquet de Valls, J. Pistrachs, las que no menja, Estripa-quentos, Rich Rach y C.ª, Arres, etc., Tia xica, Un aficionat, Hortolá de Lleyda, Adelina, A. Puig, Cristina y Celestino, Un inglés, Paraygua de la llaunera, Sipari, Grau y A. P., Un ganxet y Odaruallurip.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas los ciutadans Paraygua de la llaunera, Sipari, Brahamin, Que hi fás y Pau Calsas.

Los demés que no mencioném no 'ns fan lo pès.

Ciutadans A. G. Ll: Insistim en insertarli l' epigrama; pero res mes de tot lo que 'ns remet.—Un que no menja: Hi anirá 'l problema arimétich.—Xiquet de Valls: Insertarém lo sinonimia y una cantarella.—M. Cadenet: Idem lo sèu problema.—Deuhet de Reus: Igual que la sèva sinonimia.—Un catalá: Sentim no poderlo complaure: la idea es massa perillosa.—M. V. ¡Bravo home ja l' avisarém.—Ciutadans Esclope de Cañamás, Pachorra, Manelet Gardó, A del C., Marqués de las tres gracias, Micocorazon, Juan Trapella, O del os, Ll. y S., un Salamanquí, Adelina, C. de la Barca, un roig, B X, Trallag, Pela esquenas, A. Pedru, La Parra, Viriato, I. Cuxart, Gran y A. P., Hortolá de Lleyda, Rich Rach y C.ª y Estripa-quentos: Lo que 'ns remeten tots vostés aquesta senmana no fá per nosaltres.—C. Calsas: Insertarém lo segon qüento. Dos fills de Catalunya: Lo que avuy rebém fluixeja bastant.—P. T.: Una cantarella de las que 'ns envia arreglable podrá anar.—S. de Mediarum: Insertarém lo problema.—Dies iræ: L' idea del suelto es massa enérgica.—J. de F.: ¿Vol jugar que no es prou valent de repetir lo que diu ni per escrit ab la firma al péu, ni de paraula al davant nostre.—Perico Matalassé: Insertarém lo que 'ns envia.—Lloretench Campaner: Los geroglífichs no 'ns convenen: l'obra que 'ns demana no la tenim á la llibreria; pot disposar de totas las restants del mateix autor.—Ll. crestas: Hi posarém una pregunta, pero res mes.

CALCUL ARITMÉTICH.

A la plassa del Born jo y dos companys varem anar á comprar costellas de moltó: vaig quedarme per mi la meytat mes mitja de totas las costellas lo segon company la meytat mes mitja de las restants y l' últim company se quedá del resto la meytat mes mitja; quedá á la taula una costella. ¿S' adverteix que no 's vá partir cap costella. Se desitja saber quantas costellas hi havia á la taula?

LLORENS RABASSA Y GENÉS.

ANAGRAMA.

A lo *tot*, son *tot* l' hi deyá,
que si *tot* usar volia,
bén prompte l' hi passaria
lo dolor que 'l cap l' hi feya.
Quatre lletras y tres tots,
que molt bé trovarlos pots.

UN LALETÁ.

XARADA

I.

Si fos molt *primera-dos*
y la méva *tot* fos gran
no fora tant ignorant
ni molt menos tant talós.
Tres-quart-cinch un vestit bo,
sombrero, capa y rellotja
al sortí aniria ab cotxa
esclamant: *¿quién como yo*?
A ne'l Liceo aniria
per sentí una *cinch-quart-quinta*,
portantne lentes ab cinta
y de tot disfrutaria.
Pro que dich! pobre de mi!
que'n soch de *quinta-primera*,
si casi no puch *tercera*,
roba per poguém vestí.
Mes lector pots dispensár
á un que viu de ilusions;
y no estant per mes rahons
lo *tot* mira de trovar.

II.

Déu me 'n guart d' estar *primera*
ey! ni *segona* tampoch:
y molt de greu me sabria
si no 'm pogués menjá 'l *tot*.

MILOCA.

ENDEVINALLA.

Punys tinch y no só camisa,
me cassan sens ser aucell,
sens tenir cabells me rissan
y 'm tractan joves y vells.
De mí no prenen consells
perque sols tracto ab la mar,
y junts tots me fan penar
així dia y nit, tan cruel
qne sols ho sab Deu del cel
lo que jo arribo á aguantar.

M. CADENET.

GEROGLIFICH.

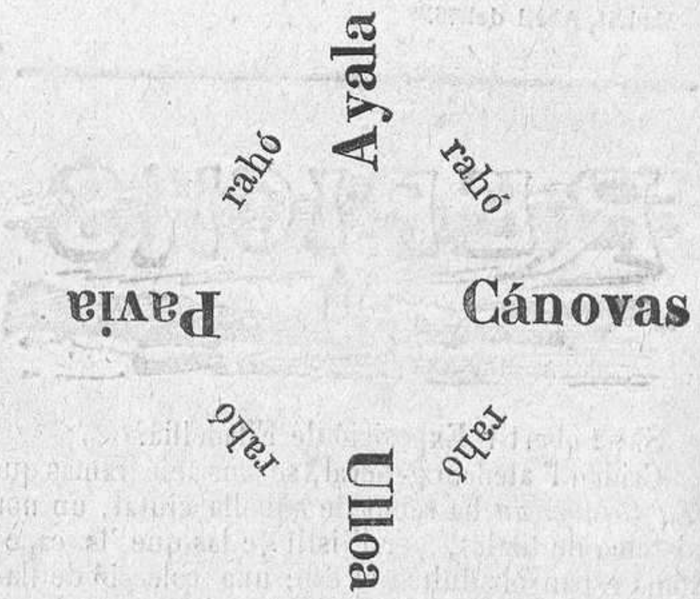

(Las solucions en lo próxim número.)

A NOSTRES CORRESPONSALS

Demá rebrán pel correu lo discurs íntegro de Castelar que anunciarem en lo número anterior.

Imp. de «La Renaixensa».—Porta-Ferrisa, 18, baixos.

Lopez, Editor.—Rambla del Mitj

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte 2012